Minimalne warunki utrzymania kur

Minimalne warunki utrzymania kur niosek.

W przypadku utrzymywania w gospodarstwie co najmniej 350 kur niosek kury te utrzymuje się w kurniku w zmodyfikowanych klatkach jednopoziomowych lub wielopoziomowych;

W przypadku utrzymywania kur niosek w systemie, o którym mowa klatkę wyposaża się w:

1. pojemnik na paszę, którego minimalną długość ustala się, mnożąc 0,12 m przez liczbę kur niosek w klatce;
2. urządzenia do pojenia:
    - pojemnik na wodę, którego minimalną długość ustala się, mnożąc 0,12 m przez liczbę kur niosek w klatce, lub
    - co najmniej 2 poidła kropelkowe lub kubeczkowe, dostępne dla każdej kury nioski w klatce;
3. gniazdo;
4. grzędy, których minimalną długość ustala się, mnożąc 0,15 m przez liczbę kur niosek w klatce;
5. ściółkę

Powierzchnia klatki w przeliczeniu na kurę nioskę powinna wynosić co najmniej 0,075 m^2, przy czym powierzchnia klatki bez gniazda powinna wynosić co najmniej 0,06 m^2, a powierzchnia całkowita klatki po winna wynosić co najmniej 0,2 m^2.

Wymiary powierzchni klatki bez gniazda powinny wynosić:

1. szerokość — co najmniej 0,3 m;
2. wysokość — co najmniej 0,45 m, przy czym nachylenie podłogi — nie więcej niż 8° lub 14 %.

Wysokość klatki, z wyłączeniem powierzchni użytkowej, powinna wynosić co najmniej 0,2 m.

Klatkę wyposaża się w urządzenie do skracania pazurów.

Odległość między rzędami klatek powinna wy-nosić co najmniej 0,9 m, a odległość między podłogą w kurniku a pierwszym poziomem klatek powinna wy nosić co najmniej 0,35 m.

W przypadku utrzymania w gospodarstwie co najmniej 350 kur niosek kury te utrzymuje się w kurniku bez klatek jednopoziomowo lub wielopoziomowo.

W systemie utrzymywania kur niosek, o którym mowa maksymalna obsada kur niosek na m^2 powierzchni użytkowej podłogi w kurniku powinna wynosić 9 sztuk.

Ściółka powinna zajmować co najmniej 1/3 po wierzchni podłogi w kurniku, przy czym powierzchnia ściółki w przeliczeniu na jedną kurę nioskę powinna wynosić co najmniej 0,025 m^2.

Podłogę i wyposażenie w kurniku dla kur niosek wykonuje się w sposób zapewniający podtrzymywanie wszystkich zwróconych ku przodowi pazurów nóg kur niosek.

Kurnik dla kur niosek wyposaża się w:

1. urządzenia do karmienia:
    - liniowe pojemniki na paszę, których minimalną długość linii brzegu ustala się, mnożąc 0,1 m przez liczbę kur niosek w tym kurniku, lub
    - kołowe pojemniki na paszę, których minimalną długość linii brzegu ustala się, mnożąc 0,04 m przez liczbę kur niosek w tym kurniku;
2. urządzenia do pojenia:
    - liniowe pojemniki na wodę, których minimalną długość linii brzegu ustala się, mnożąc 0,025 m przez liczbę kur niosek w tym kurniku, lub
    - kołowe pojemniki na wodę, których minimalną długość linii brzegu ustala się, mnożąc 0,01 m przez liczbę kur niosek w tym kurniku, lub
    - poidła kropelkowe lub kubeczkowe, przy czym poidło powinno przypadać nie więcej niż na 10 kur niosek, lub
    - co najmniej 2 poidła kropelkowe lub kubeczkowe dostępne dla każdej kury nioski, w przypadku podłączenia poideł do sieci wodociągowej;
3.

gniazda pojedyncze lub grupowe, przy czym w przypadku stosowania:
    - gniazd pojedynczych gniazdo powinno przypadać nie więcej niż na 7 kur niosek,
    - gniazd grupowych obsada na m^2 powierzchni gniazda powinna wynosić nie więcej niż 120 kur niosek;
4. grzędy nieposiadające ostrych krawędzi, umieszczone nad powierzchnią niepokrytą ściółką, których minimalną długość ustala się, mnożąc 0,15 m przez liczbę kur niosek w tym kurniku, przy czym:
    - odległość między grzędami, mierzona w płaszczyźnie poziomej, powinna wynosić co najmniej 0,3 m,
    - odległość pomiędzy grzędą a ścianą, mierzona w płaszczyźnie poziomej, powinna wynosić co najmniej 0,2 m.

W przypadku utrzymywania kur niosek na kilku poziomach, między którymi kury te mogą się swobodnie poruszać:

1. dopuszcza się stosowanie nie więcej niż 4 poziomów;
2. wysokość między poziomami powinna wynosić co najmniej 0,45 m;
3. poziomy ustawia się tak, aby zapobiec spadaniu odchodów tych kur i niezjedzonych resztek paszy na niższy poziom;
4. urządzenia do karmienia i pojenia umieszcza się w sposób umożliwiający każdej z tych kur jednako wy dostęp do tych urządzeń.

W przypadku gdy kury nioski mają zapewniony dostęp do otwartych wybiegów, kurnik dla kur niosek wyposaża się w kilka otworów wyjściowych, które rozmieszcza się równomiernie na całej długości kurnika.

Wymiary otworu, o którym mowa w ust. 6, po winny wynosić:

1. wysokość — co najmniej 0,35 m;
2. szerokość — co najmniej 0,4 m, przy czym całkowi ta szerokość otworów w przeliczeniu na 1000 kur niosek powinna wynosić co najmniej 2 m.

Powierzchnię wybiegu dostosowuje się do liczby utrzymywanych kur niosek oraz rodzaju gruntu, tak aby zapobiec jego skażeniu.

Kurom nioskom na wybiegu zapewnia się:

1. dostęp do urządzeń do pojenia;
2. możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

W kurniku dla kur niosek minimalizuje się poziom hałasu.

Kurnik dla kur niosek, jego wyposażenie oraz sprzęt:

1. czyści się i odkaża przed każdym umieszczeniem w nim nowej partii kur niosek;
2. utrzymuje się w czystości;
3. odchody usuwa się regularnie, a padłe kury nioski
4. - co najmniej raz na dobę.

Klatkę konstruuje się tak, aby:

1. uniemożliwić ucieczkę kur niosek;
2. wyeliminować możliwość urazów, uszkodzeń ciała lub cierpień u kur niosek;
3. zapewnić osobie obsługującej swobodne wyjmowanie i wkładanie kur niosek do klatki.

Podłogę klatki wykonuje się w sposób zapewniający podtrzymywanie wszystkich zwróconych ku przodowi pazurów nóg kur niosek, a jej nachylenie nie może być większe niż 8° lub 14 %.

W przypadku gdy w kurniku dla kur niosek są zainstalowane co najmniej 2 poziomy klatek, to wyposaża się go w urządzenia i sprzęt umożliwiające sprawdzanie wszystkich klatek oraz ułatwiające usuwanie z nich kur niosek.

W celu przeciwdziałania wydziobywaniu piór kanibalizmowi u kur niosek lekarz weterynarii, technik weterynarii lub pod ich nadzorem osoba obsługująca te ptaki może przycinać im, przed ukończeniem 10. dnia życia, dzioby.

Minimalne warunki utrzymania kurcząt brojlerów.

1. Kurczęta brojlery utrzymuje się w kurniku, w którym maksymalne zagęszczenie obsady wynosi 33 kg/m^2, z zastrzeżeniem pkt. 4 i 5
2. Kurnik dla kurcząt brojlerów wyposaża się w:
    - urządzenia do karmienia -urządzenia do pojenia - ściółkę
3. W kurniku dla kurcząt brojlerów minimalizuje się poziom hałasu.
    - Kurnik dla kurcząt brojlerów, jego wyposażenie oraz znajdujący się w nim sprzęt czyści się i odkaża, a ściółkę wymienia przed każdym umieszczeniem w nim nowego stada kurcząt brojlerów.
4. Kurczęta brojlery mogą być utrzymywane w kurniku, w którym maksymalne zagęszczenie obsady wynosi 39 kg/m^2, jeżeli:
    1. kurnik ten spełnia wymagania, o których mowa w pkt. 2 i 3
    2. posiadacz kurnika lub opiekun prowadzi, przechowuje, aktualizuje i udostępnia dokumentację zawierającą szczegółowe opisy systemu produkcji, a w szczególności:
        - plan kurnika, w tym wymiary powierzchni użytkowej,
        - opis systemu wentylacji oraz, jeżeli to konieczne, schładzania i ogrzewania wraz z jego lokalizacją, plan wentylacji zawierający docelowe parametry jakości powietrza, takie jak prędkość przepływu powietrza i temperatura,
        - informacje dotyczące: systemów karmienia i pojenia oraz ich lokalizacji, systemów alarmowych i awaryjnych systemów zasilania w przypadku awarii wyposażenia elektrycznego lub mechanicznego nie zbędnego dla zdrowia i dobrostanu zwierząt,
        - informacje o typie używanej podłogi i ściółki;
    - posiadacz kurnika lub opiekun niezwłocznie przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację kurnika dla kurcząt brojlerów informacje o wszelkich zmianach dotyczących tego kurnika, wyposażenia lub proce dur mogących wywrzeć wpływ na dobrostan kurcząt brojlerów;
    - kurnik ten jest wyposażony w system wentylacji oraz, jeżeli to konieczne, systemy ogrzewania schładzania, które zapewniają, że:
        - stężenie mierzone na poziomie głów kurcząt:
            - amoniaku (NH^3) nie przekracza 20 ppm,

        - dwutlenku węgla (CO^2) nie przekracza 3 000 ppm,
    - temperatura wewnątrz tego kurnika nie przekracza temperatury na zewnątrz więcej niż o 3 °C, jeżeli temperatura na zewnątrz kurnika mierzona w cieniu przekracza 30 °C,
    - średnia wilgotność względna mierzona wewnątrz kurnika w okresie 48 godzin nie przekracza 70 %, jeżeli temperatura na zewnątrz kurnika jest niższa niż 10 °C.
5. Kurczęta brojlery mogą być utrzymywane w kurniku, w którym maksymalne zagęszczenie obsady wynosi 42 kg/m^2, jeżeli:
    1. kurnik ten spełnia wymagania, o których mowa w pkt. 4
    2. kontrole gospodarstwa, w którym utrzymuje się kurczęta brojlery, przeprowadzone w okresie ostatnich 2 lat przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na lokalizację kurnika dla kurcząt brojlerów nie wykazały żadnych nieprawidłowości w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony zwierząt, z tym że w przypadku, gdy w okresie ostatnich 2 lat taka kontrola nie została przeprowadzona, lekarz ten przeprowadza ją niezwłocznie;
    3. skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej, co najmniej w siedmiu kolejno sprawdzonych stadach z tego kurnika, wynosi poniżej wartości 1 % + 0,06 % pomnożonej przez wiek stada w dniu uboju podany w dniach, z zastrzeżeniem ust. 2.

W przypadku gdy wartość skumulowanego wskaźnika śmiertelności dziennej co najmniej w siedmiu kolejno sprawdzonych stadach z kurnika wynosi powyżej wartości 1 % + 0,06 % pomnożonej przez wiek stada w dniu uboju podany w dniach, obsada może zostać zwiększona, jeżeli z wyjaśnień posiadacza kurnika lub opiekuna wynika, że wyższa wartość skumulowanego wskaźnika śmiertelności dziennej powstała niezależnie od woli posiadacza kurnika lub opiekuna.

W okresie 7 dni od dnia umieszczenia kurcząt brojlerów w kurniku, a także w okresie 3 dni przed przewidywanym dniem ich uboju oświetlenie dostosowuje się do 24-godzinnego rytmu, z okresami za ciemnienia trwającymi co najmniej 6 godzin ogółem i co najmniej z jednym okresem nieprzerwanego za ciemnienia trwającym przynajmniej 4 godziny, z wyłączeniem okresów przyciemniania.

Kurczętom brojlerom zapewnia się stały dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Urządzenia do pojenia instaluje się w sposób zabezpieczający wodę przed wylewaniem się.

Zwierzęta karmi się paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu

fizjologicznego. Kurczętom brojlerom zapewnia się stały dostęp do paszy albo ich karmienie przeprowadza się w okresach oświetlenia, a w przypadku kurcząt przeznaczonych do uboju ostatnie karmienie przeprowadza się nie później niż na 12 godzin przed ich ubojem.

Kurczęta brojlery dogląda się co najmniej dwa razy dziennie, ze szczególnym zwróceniem uwagi na objawy wskazujące na obniżony poziom ich dobrostanu lub zdrowia.

Opracowano na podstawie:

Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi poz. 344 z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej.

- Udostępnij
- Drukuj
- PDF

Data publikacji
29.08.2022